

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Ruta de Barcelona cada trimestre Espanya, 5 rals; Cuba y Puerto Rico, 16 rals; Espanya, 18 rals.

MURCIA Y BARCELONA.

Si ha tancat la recanviada oberta per la premsa de Barcelona á benefici dels inundats de Murcia; pero aquest esforç en lo qual nos havém vist accompanyats principalment per la generosa nació francesa, ha deixat en la premsa liberal de Barcelona un rastre de agrairment.

Fransa s'ha portat com una verdadera nació democràtica.

Lo seu cor s'ha commogut davant de les desgracies de la nostra pàtria, y ha fet per Espanya no ménos de lo que faria si las inundacions ocorrussesen á casa seva.

Al impuls de la seva filantropia, ha cayut la frontera que als dos pobles separa.

Donchs bè, ja que la frontera es á terra, responguém nosaltres, com correspon respondre; responguém com á bons germans.

Los diaris democràtics *Le Débardeur*, *La Gaceta de Catalunya*, *La Publicitat*, *Lo Progrés*, y *Lo Diari català* han pres l'iniciativa de obsequiar, en representació de la nació francesa al seu digno cònsul en aquesta capital.

La Campana de Gracia s'adhereix al obsequi ab tota l'anima.

Se tracta de donar primer una vetllada literaria á càrrec exclusivament dels citats periódichs: l'acte tindrà lloc en lo saló de descans del Liceo lo dilluns pròxim, dia primer de Desembre á las vuit del vespre. Una banda militar colocada en lo vestíbul amenisarà la vetllada. En ella s'expressarà l'agrairment dels espanyols als francesos. Lo cònsul de la República y las personas més notables de la colònia francesa assistirán al acte.

Seguidament lo cònsul serà accompanyat en caruatge á son domicili, Passeig de Gracia, y davant dels seus balcons tindrà lloc la serenata, confiada al mestre Rodoreda, prenenenthi part una nutrida orquestra y una massa coral de més de 100 individuos perteneixents a las societats *Euterpe* de Barcelona y *Porvenir* de Sans.

Forman part del programa las més patriòtiques e inspirades produccions del inmortal Clavé y algunas pessas de orquestra de un carácter aixecat.

En això consistirà l'obsequi, al qual no duptem que s'hi adherirà tot lo poble de Barcelona, impressionat davant de la generosa conducta del poble francès.

Una advertència dech ferlos: com que l'saló de descans del Liceo es molt reduït, las targetas per la vetllada ván escassas. Si 'n voleu, dirigeixinse per adherir-se al acte, á las redaccions citades del

Deliri, Gaceta de Catalunya, Publicitat, Progrés y Diari català.

Y després de pagar aquest tribut á Fransa, havent cumplert ja ab Murcia y ab la República vehina, será necessari que 'ns recordém de las nostres necessitats.

La crisi va en augment. De dia en dia creix lo número dels infelissos obrers sense feyna, que van a recullir lo més necessari per no morirse de fam, y no 's moren gràcies á la generositat de algunes personnes compassivas.

Es preciá vence aquesta situació, mentres se busca 'l medi de que 'ls treballis se reanudin. Es necessari que Barcelona sens distinció de classes, responga á la vèu del pobre treballador.

No olvidin que la Campana de Gracia s'ha adelantat y té una suscripció oberta á favor dels obrers sense feyna. En lo lloch corresponden trobarán lo resultat obtingut fins ara. Pobre es; però s'aumentarà, salent que la generositat de Barcelona es inagotable.

Compassió pel treballador sense feyna!

LA REDACCIÓ.

LOS GERMANOS SIAMESOS.

La setmana passada deyan *Atxó es* perquè á l' hora qu' escribíam tothom havia amaynat velas.

En canvi aquesta setmana, á l' hora qu' escribíam, las velas tornan á estar infladas; hi ha tràngul en lo mar de la política conservadora; lo de dalt se 'n vá á baix, y tots cridan y ningú s'enten.

Are no responch de una cosa.

Com que 'l cel s' ennuvolà y s' aclareix ab tanta facilitat, podria ser que quan me llegissen, los alborots conservadors estiguessin asseguts á la mateixa taula, menjant alegrement, y brindant á la salut del país que 'ls suporta.

Un demà s' lleva en Martinez Campos de mal humor. Lo vespre avants ha fet un tracte ab en Cánovas y en Romero Robledo y ha legrat tenirlos quiets, això si, donantlos tot lo que volian.

Lo general ha passat mala nit: aquell tracte no l' ha deixat dormir: ha passat las horas considerant qu' ell era una especie de home de palla de 'n Cánovas y 'd en Romero: ha vist que 'l feyan ballar com volian: ha calculat que 'd unas coses ne vindrian unas altres, y al demà, apenas clarejava, ha cridat *¡preu!* ha tirat los llansols en l' ayre, s' ha vestit ab quatre esgarapadas, y ha enviat un recado al monstruo de l' edat present, dient:

—De alló que havíam parlat, no hi ha res.

Lo monstruo, al rebre aquest recado, vā pendre

una tal enrabiada qu' encara se n' hi ressent la vista.

En canvi en Romero Robledo va anar-se 'n al quartel, cridant: —Escudron!... Prevenyds!...

Y 'l tràngul va començar.

Es una cosa delçosa veure la manera com tres homes fan ballar á l' Espanya.

En Cánovas y en Romero juran fer á n' en Martinez Campos una guerra á mort.

—Tú no ets res: l' hi diulen, la majoria es tota nostra. Nosaltres varem fer las eleccions y varem guanyarlas, perquè tu ets un tont. Tu governava y 'ls gobernadors y 'ls alcaldes ens oblidaren á nosaltres. Ayuy nosaltres tenim la forsa, y 'l dia que presentis las reformas de Cuba, no més que alsant lo dit, te deixaré petit com una formiga.

En Martinez Campos replica:

—Si! Donchs jo 'uis asseguro que no tindréu aquest treball. ¡Voléu agafar la cosa pel cantó que creuas! Donchs jo l' hi agafaré més que vosaltres. Quan ménos vos ho pensareu, vhs enviareu á passeig, y 'n fareu unes Gòrtas totas mèvies.

—No 'u farás, dia en Cánovas.

En Romero Robledo, á l' orella: —Miri qu' es bolg per això y molt més.

—No 'u farás, replica 'l monstruo: això es la mort del partit liberal conservador.

—La 'u veurem: constí que estich decidit; que ja s' han acabat las contemplacions, y que anira endavant cayga qui cayga.

En l' extremitj vā l' dia del casament del rey: se tancan las Gòrtas per uns quants dies; y 'ls conservadors més que una hrega á cops de ponys preferixen que hi baja toros y cavallers en plassa.

Se pacta un armistici, una tregua; y 'l una part y 'l altre l' acceptan.

Cada mussol se 'n vā al seu can, esperant que passin las alegrías de la boda.

Vulgus que no, han bagut de acceptar aquell mandato tant popular: «Que tingüem la festa en pau.»

Pero... i y després de la festa?

Després de la festa, veurérem.

Jo opinó que afuixaran de nou: l' un de la majoria y 'l altre 'l decret de suspensió, pero 'ls diputats no volen perdre 'l puesto, per alló de que més val lo cert que lo d'ups; y 'l govern tém fer unes noves eleccions, perquè la cosa està molt fosca y denit diu que 'ls gats son pardos.

Tots tenen por. Son héroes per forsa. No caben al men tots plegats, y no obstant separantse no podrían viure.

Anys endarrera ensenyavan una monstruositat de la naturalesa: los dos germans siamesos: dos homes que havien nascut enganxats per una carnositat, y que á pesar de veure's obligats a anar sempre junts no lligaven de geni.

—Han vist torment més horrible que 'l d' aquests dos infelissos;

obstant era impossible separarse: los metaven tots conformes: rompre la carnositat tenia units, equivalia a matarlos. Units se mian; separats havian de morir.

Aquesta mateixa monstruositat nos ofereix avuy a política conservadora: hi ha tres germans siamesos: cada hui tira pel seu canto: en Cánovas y en Romero no poden veure a n' en Martínez Campos; en Martínez Campos no pot veure a n' en Cánovas, y no obstant estan units y l' separarse 'ls es la mort.

Això es tant segur que 'u diuen tets los metges de la política y ells mateixos ho regoneixen. Viure patint y fent patir al país, o morir separantse: aquest es lo dilema: aquesta es avuy la política conservadora: aquesta monstruositat presenta avuy la desgraciada Espanya a las nacions extrangeras.

Per això s'amenassan y may arriban a pegarse; y per això l' país se consum, mentres los seus governants en lloc de bén administrarlo y bén regirlo, s'entretenen en sas eternas disputas de gitano, per veure qui cedirà primer, inspirats, no en las ideas, ni en los interessos de la pátria, sino obligats per interessos particulars contraposats los uns ab los altres.

Aquest es lo quadro que ofereixen: aquesta la regeneració que 'ns prometian. Nos han tret la llibertat perque no hi hagués anarquia; y avuy los anárquichs son ells.

P. K.

NA reflexió.

Are 'ls amos dels ingenis tenen un negre: per ells es com una bestia: los costa diners, los presta una utilitat, y l' cuidan.

Supósinse que l' hi digan, com l' hi diu lo govern ab la llei del patronat: «D' aquí vuit anys te 'n haurás de desfer» ¿Qué succeherà?

Lo que succeherà, quan una bestia comensa a ser inservible: poch aliment, mals tractes y per últim la duhen als toros.

¡Ah, conservadors! No sabeu lo qu' es la codicia humana, o no teniu entranyas!

Un aplauso al cos de Artilleria.

Los diners que cada any acostuma a gastar per Santa Bàrbara los destina aquest any a las víctimas de l' inundació.

D' això se 'n diu apuntar bè y fer blanch.

¡Quin exemple per l' Ajuntament de Madrid!

Lo Brusi parlant de l' ex-emperatri Eugenia, passant per Paris:

«La població ha contemplat ab la major indiferència lo pas per Paris de una dama que reina a n' aquí per espai de 20 anys. No arribavan a 50 'ls curiosos que tractaren de vérela, y hauria pogut passejarse a peu pels nostres boulevards sense escaitar la més petita emoció. «Sic transit gloria mundi».

Aquesta llatinada vol dir: Quan era emperatri tenia molts amichs; are qu' es senzillament una mare que ha perdut al seu fill, y una filla que ha perdut a la seva mare, no té qui 's recorda d' ella. No més que 'l Brusi y encara per fer notar qu' està sola y abandonada.

No obstant a nosaltres are comensa a sernos simpatia.

Ja fà temps que la sola idea de govern inspira certa repulsió.

Lo govern, sense darnos res més que disgustos, cobra contribucions, impostos de totas menas, consums y exprèm tot lo such de la taronja.

Lo govern, destorba tots los nostres plans: si volém fer un periódich no 'ns dona, i permís si no paguem una fort contribució: per cada friolera qu' intentem forma un expedient; cada expedient motiva un sens fi de visitas a las oficinas; per cada visita tenim un disgust; y en tots los actes dels nostres governants, no sembla resplandirhi més que un desitj, lo desitj de fastidiarnos.

Ultimament, davant de las terribles desgracias de l' inundació, tots los cors s' han conmogut; no hem vist més que rasgos de generositat y de noblesa: tothom ha donat poch o molt per aliviar als infelissos: ningú s' ha mostrat sort al crit de la desgracia.

Unicament lo govern, després d' esperar que la tombola del Ateneo liure estigués organisada, venent sense dir res com las comissions recullian los objectes, com los arreglan, disposantse a rifarlos, quan la cosa ha estat a punt, ha tingut lo trist valor de presentarse y de reclamar un quatre per cent sobre 'l producto de la rifa, que íntegro estava destinat als pobres.

Lo govern té molta barra.

Arriba l' hora del casament del rey. Se reuneix la Diputació de Barcelona, y 's presenta una proposició, dihen:

— La província té alguns assumptos per despatxar, y la diputació acorda enviar una comissió a Madrid.

Se reuneix l' Ajuntament y 's presenta també una proposició, dihen:

— Lo municipi té alguns assumptos per despatxar, y l' municipi acorda enviar una comissió a Madrid.

Tothom sab que 'l temps mènos aproposit per resoldre assumptos y recorre las oficinas, son los días de festas; y no obstant la Diputació y l' Ajuntament envian comissions a Madrid.

¡Pobres conservadors! Ja fins perden lo valor de la franquesa!

Hem rebut un exemplar de *La Nena* comedia en un acte, y *De mort à vida*, drama en tres, originals totas dues produccions de 'n Joaquim Riera y Bertran, y rebudas totas dos ab gran aplauso en lo Teatro Romea.

També s' ha imprés y 's vén a ca 'n Lopez al prén de vuit rals lo drama *El cuchillo de plata*, arreglo del francés en cinch actes y un prólech, y representat ab èxit molt extraordinari en lo Teatro Espanyol, en lo Teatro de Gracia, a Vilanova y Geltrú y altres teatros. Actualment l' ha posat en estudi la companyía de Romea; se posará a Palma de Mallorca, a Valencia, a Sevilla y altres capitals. Serveixin aquestas ratllas d' avis a las empresas.

Sr. Arcalde de Martorell, poso en coneixement de la seva altíssima autoritat, que 'l dia 16 del actual, al retirarse a sa casa 'l nou repartidor de la Campana, un home que menja del municipi, cuyantse del Hospital de la vila, va insultarlo, dirigintli amenassas molt grosseras.

L' hi poso en coneixement, a veure, si vosté, arcalde, pot consentir que 'ls seus dependents se desmandin. Y si no hi posa un remey, la Campana de Gracia, sabrà novament a que atenir-se.

Contestant en Martinez Campos a n' en Martos, digué que si las lleys l' hi permetian, ell sol plantejaría las reformas de Cuba per telégrafo.

Si las lleys l' hi permetian!

Escolti ¿qué l' hi permetian las lleys allò que vā fer quan vā anar-se'n a Sagunto?

Vaja, Sr. Martinez Campos: ¡quan hi ha ganas de una cosa...

Dugas moscas que vostés lligarán, si poden, per la qua:

Vé un telegramma de Cuba parlant del alsament de novas partidas; ne vé un altre y disminueix la importància de aquestas; un altre y dona compte de numerosas presentacions.

En cambi 'l govern, de primer té l' intent d' enviar cinch o sis mil homes a Cuba; després pensa enviarnhi deu mil; y are últimament ja parla de que serán 19 o 20 mil homes los que aniran a l' Habana.

Ja 'ls ho he dit: si poden, lliguin aquestas dues moscas per la qua.

A Sabadell vā haberhi dissapte passat un casament a l' iglesia de la Misericordia. Totas las persones que eran al temple vān ser tiradas al carrer y la ceremonia vā ferse a porta tancada.

¿Qué per ventura es una cosa tant lletja que no 's puga veure això de casarse per l' iglesia?

A Sant Feliu de Llobregat hi ha cinch capellans y un d' aquests ha tingut a bè enviar a buscar cinch monjas, establint un col·legi al carrer de la Carretera.

Un' altre capellá, en competència, ne vā enviar a buscar set, establint un altre col·legi a la Plaça del Mercat: las unes son mercenàries y las altres franciscanes.

¡Oh sant zel religiós!

LO PACIFICADOR.

Encara 'm sembla que 'l veig

que va retornar a Espanya; quans llovers de la campana! quin bellic! quin festeig!

L' heroe estava en l'últim grau que alcança la gloria humana; la rica joya cubana havia posat en pau, unint en l'assos estrets al negre, al blanch y al morat, gracies a sa habilitat y gracies... a uns quans quartels.

Mes qui 'ns havia de dir que tant prompte aquella gloria, aquelles flors de victòria tornarien a morir? Qui s' hauria imaginat que en mènys que 's ploma un gall, havia d' anar per vall aquell triomf tant cantat, aquella fama preclara, aquella pau tan bella, tant volguda, tan preciosa y sobre tot, tan recara?

¡Hont son, pobre L'atze, hont son los llovers que apitavas, y sobre 'ls quals assentavas l' edifici del Zanjon? Creyas que ta sai fecuda valdrà tant com aquí, tractant a la gent de all com a la trepa carcunda Tú 't pensava que ab rahons los fàrias està alegres... Ay, pobret! A sants y a negres no 'ls prometis si no 'ls dons.

Ja 'u vés; la pau retumbant que 'ns vas fer pagar com nova, considera com se troba; ja la venen al encant

La sort girantse't de popa irena aquests lassos estrets. Los negres cridan: —Més drets! Desgavell, tribulacions, anades, vingudes, sustos, llàgrimas, penes, disgustos, disbarats, reclamacions. Lo país fret, la isla pobra, lo desconcert sens igual.... mirala bè, general, mirala bè; es la tèva obra.

Antes de posarbi tú, s' entenfan ab prou penas;

ara, desde que tú 'ns menas crech que no s' enten ningú. La pobre Espanya fa por,

no 's pot comprendre com viu... ¡Y encara hi ha algú que diu qu' ets lo nostre salvador!

Gracias! T' has lluhit en tot; has tingut molts rasgos, molts;

has aixecat molta pols, per xo ara trobas tant llot.

La nació que 't va ensalar pensant per tú en calma viure, al veure't se posa a riure.... per no posar-se a plorar.

Tot'hom comprehèn lo camelo que ab la tal pan nos va d'ú;

lo mon vén y admira en jú un rival del Tio Nel-lo.

Y 'l país, balant de gana diu ab erit aterrador:

—Gloria al pacificador de nostra perla cubana!

C. GUMÀ.

NTR 'ls insurrectes de Cuba ha sortit un negre proclamantse Guillermo: emperador de la Gran Antilla.

Vaja home, ni tanto ni tan poco.

Nosaltres volém que siguén llibres; pero no pas que de cop y volta fieu la competència al emperador de Alemania.

L' Ajuntament de Madrid pintat per ell mateix. Entre altres festeigs vota la cantitat de mil duros per premiar lo treball de un cronista de las festes reals.

Després opina que 'ls mil duros estarian millor empleats aplicantlos a premis pels poetes.

Pero 's repensa, y ¡nada! pren una resolució heroica y 'ls destina a comprar banderilles de lujo per las corridas de toros.

LA CAMPANA DE GRACIA.

Y aquí tenen un ajuntament conservador en tot lo seu brillo.

Un ajuntament digne, no de que 'l canti un poeta, que això es poch; digne de que un banderillero l' adorni.

Una confessió de l' *Época* parlant de las carreras de caballs:

«No hi ha dupte: las carreras milloran la rassa. Sense carreras no hi haurà caballs de pura sanch que vingan a regenerar NOSTRAS empobridas rassas.

Ja 'n senten, NOSTRAS; es à dir: las rassas conservadoras.

En Cánovas té una irritació á la vista.

Jo 'm creya qu' era á tres mesos fetxa; pero ab la conducta de 'n Martinez Campos, es á la vista. Are, si desgraciadament lo mal se l' hi encontra, quan siga davant del general, dirá:

—No 'l pueh veure.

A Mura 'l dia de la festa major, mentres uns joves se divertian ballant, l' orquestra dels Lluisos de Castelltersol que té privat pèl bisbe, tocar en los balls, vá armar la representació de un sainete catòlic en una sala.

Hi assistiren varios capellans, y á lo millor de la funció vá ensorrarse 'l sostre, cayent los comediantes sobre un famer: per fortuna 'ls fems eran frescos y no 's ván fer mal.

Després un dels lluisos deya:—Verdaderament això de que haguèm cayut dintre de un famer, es providencial.

Se 'm queixan de que l' impedrat del Plà de la Boqueria está molt relliscós y ocasiona moltes caigudas.

Es cert; pero per xó que no 'l treguin.

Jo estich esperant que hi passi 'l ministeri, si may ve á Barcelona: sempre es un modo segur de ferlo caure.

En Sagasta aquest dia, antes de tancar las Corts vá adelantarse als conservadors qu' estaven capificats per altres coses, felicitant á la futura reyna. Que l' hi dongan lo poder.

Ja es prou madur.

Nota: Antiguament madur era tot lo contrari de liberal.

Lo cabecilla Pancho Giménez vá prendre part en l' insurrecció y después vá presentarse.

Després vá escriure una carta dihent que no era pas una cosa tant urgent y necessaria això de abolir la esclavitut dels negres.

Després vá tornar á alsarse.

Y are s' ha tornat á presentar.

Qualsevol diria que aquest D. Pancho per compte d' inspirarse ab una idea, no s' inspira més que ab la famella del seu nom.

Ab la panxa.

L' Ajuntament de Barcelona que temps endarrera vá regalar lo Cementiri al bisbe, sembla que are s' inclina á relevarlo del pago de drets per la construcció del Seminari.

Los drets pujan nada menos que 3,000 duros.

¡Viva 'l rumbo!

Jo compendria que l' Ajuntament dispensés de pagar drets al que en aquests temps de miseria tè prou pit per construir una fàbrica y donar menjá al pobre.

Pero 'ls seminaris?

Los seminaris son avuy per avuy las úniques fàbricas de llana que marxan perfectament.

Demà diumenge al Liceo donan un ball totes las societats reunides, las joves y las vellas, las antigues y las novas, los de 'n Valls y 'ls de 'n Xirivella.

Objecte del ball: socorre als obrers sense feyna.

Desitj nostre: que de tanta gent com hi vaja, no s' puga ballar; perqae 'ls pobres obrers ja fa temps la ballan molt magre.

En Cánovas pateix una afeció á la vista.

Temps endarrera patia una afeció á la garganta.

La garganta vá posàrseli mala 'l dia que vá deixar lo turró.

Are la vista se l' hi indisposa, quan arriba l' hora de veurehi més clar.

Quan era ministre, se presentava una dificultat, y ell á caball de una nova teoria, sortia del pas.

Simple particular, encare que mònstruo sempre, com que l' afeció que pateix es catarral, no l' hi

cal més que ficarse al llit y aprofitar lo suor quel' hi dona l' angúnia.

Y si vol valerse de las novas teorías, pot curársela ab aguya freda, encare qu' en Martinez Campos l' està molestant contínuament ab un bany de sorro.

Aquest dia 'ls diaris duyan l' esquela mortuaria de un fulano, que devia molts diners y estava molt embolicat.

Naturalment, darrera del nom, hi havia las següents lletras: Q. E. P. D.

—Sabs que volen dir? me digué un acreedor.

—Que En Paz Descanse.

—Cá ab un altre dirian això; are ab ell volen dir: Que Emigró Por Deudas.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Testament.
2. ID. 2.—Ventall.
3. ENDEVINALLA.—Lo lacre.
4. MUDANSA.—Pura, cura, jura.
5. LOGOGRIFO NUMÉRIC.—Carrossa

Arròs
Carro
Rosa
Cos
Ca

6. QUADRAT DE PARAULAS.—Flam
Lira
Aram
Mama

7. TRENCA-CLOSCAS.—Grecia.
8. GEROGLÍFICH.—Sis unsas creu que fan noranta duros.

Han endavimat totes las solucions los ciutadans Pere Porra y Nicodemus; n' han enviat 7 J. B. L. y D. Pere del Castellvell; 6 Marreich; 4 Joan Xeruvia y Pasqual; y 1 no mes Gallito y Anton de las ulleras.

XARADAS.

I.

La total es una nena
molt com ca
que m' agrada, pro m' apena
que m' farà dos hu sa mena
de mirà.

Canta l' hu dos com no 'l canta
ningú més:
ma passió per ella es tanta
que si ho vol, res no m' espanta
fè un excés.
Una hu tres vá demostrarli
ma passió.

y un dia volent provarli
me vá dir: Jove no 'm parla
més d' això.

CLAUDIO RIALP.

II.

Sempre que á la dos so estat
tinch total que res m' abasta;
y allí veureu diputat
que hu té, pero que gasta
pitjor que ne un potentat.

PAU SALA.

ANAGRAMA.

De primera m' ha donat
un segona molt magret
que tercera cosa val
y l' hi costa molts diners.

XARETLO.

SINONIMIA.

S'en serveixen militars
també m' usa 'l jugador
y 'ls sastres y fins hi ha
algun escultor de tot.

XARRICH.

TRENCA CLOSCAS.

Isidro, Onofre, Andreu, Enrich, Teresa, Amalia, y
Narcisa.

Posar aquests noms en columna de modo que las lletras del mix formin un nom d' home.

XINO.

TERS DE PARAULAS.

Sustituir los pichs ab silabas que llegidas vertical y

diagonalment digan. la 1.ª ratlla un nom de doctor; la 2.ª un poeta català y la 3.ª una ciutat catalana.

CAMPAN

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

CAMPAN

Sustituir los pichs ab números que multiplicats horizontal, vertical y diagonalment fan un ab l' altre d'onçiu un producte de 288.

PAU CORNADO.

GEROGLIFICH.

Cupido

e e e

Gástrica

Q. U. E.

N. O. T.

Q

R A

FRA-DIÁVOLO

Suscripción de la «Campana de Gracia» á favor de los inundados de las Provincias del Sudeste.

Suma anterior. 2558 Rs. 98 cénts. J. M. incluido equivocadamente en las listas del 23 del actual de donativos á favor de los inundados, debiendo ser á la de Obreros sin trabajo 2 rs.

Un Barceloní de Hostafrancs por el mismo concepto 10 rs.

Total líquido y definitivo recaudado para los inundados.

2546 rs. 98 cénts. Además se entregaron á la Comisión de la Prensa y Escolares 65 bultos de efectos.

Segunda relación de la suscripción de la «Campana de Gracia» á favor de los obreros sin trabajo.

Suma anterior. 109 Rs. J. M. que incluimos en la lista del 23 del actual de donativos á favor de los inundados, debiendo ser á la de Obreros sin trabajo 2 rs.—Un Barceloní de Hostafrancs por igual concepto 10 rs.—Un noy de Bogatell 8 rs.—Recaudado para los Obreros sin trabajo de la sección de fundidores de la Maquinista terrestre y marítima 106.—J. B. 10 rs.—La Sra. R. V. 4 rs.—Francisco Gallardo 4 rs.—Jaime Illa 4 rs.—Un liberal de Capellades 4 rs.—Siete jugadores á la mona 4 rs.—Total 265.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Sicuterat, Anton de las ulleras, Pere Piñs, Pepe Lano y Pau Sala.

Las demés que no s' anomenan no 'ns serveixen, com v' tampoc lo qu' envia los ciutadans Nef y Cloro, B. B. y R. J. Cocas Páterol, Tosut, E. Gavarro, F. Alférez, Barberet de Reus, y J. Novia, Gutney disfressat y Tiro-líro.

Ciutadà Quim C. (a) N.º 112 Està molt bé y ho insertarem.—Julio Idem lo que 'ns envia —Quatre fugitius: Publicarém l' epígrama.—República D. F. Idem lo geroglífich.—Víctor Soler: Consta que 'ls epígramas y audits de vesté 'ns agrada molt.—Dos estudiants: Nos hauria agratit sentirlo; perque en la forma en que 'ns espliquen no alcàsem la manera.—J. C. Vilasar: Temim mes de cinquanta peticions en igual sentit; la Campana es petita, s' escriu per l' amenitat del public y no hi cap tot.—Diamant: Alguma cosa de lo que 'ns envia nos sembla haver-ho legit j. Es que vesté ho havia enviat ja, ó que 'ns ha copiat? Parli ab francesa.—Mister Repica: No volé fer oposició á una cosa que potser he atribuirian á móvils que no coneixem nosaltres.—Sasac: Aquesta setmana ha estat menys acertat qu' en les anteriors: això no l' ha de desanimar: avant sempre Pepe Lano: Publicarém la conversa.—M. N. Prats de Rey. Na parlarém la setmana entrant.—Dimoni: Queda complacut.—F. de P. C.: Idem nostre de Centelles: es precís que 'ns donga mes detalls de la cosa: tot lo que passa, punt per punt, no coses vagas: ho volé per saberlo y defensarnos, no per posar-lo tot; sinó aló que convingué.—Radical: Queda complacut.—S. Gomila: Insertarem dos epígramas.—Dos felissos: Aniran epígramas y un quento.—Pepe Negre y Farigola: La poesia es fluenta.—Aixerí. Lo poema es massa llarg y molt diàlit; l' article poch interessant y pobre de ideas.—Sabanac: Insertarem variós geroglífichs.—J. Guell: Aquesta setmana no hem tingut temps; veurém la setmana entrant.—Chirne Aidab: Publicarém la poesia.—Miquel A. de Reus: Idem lo quadrat numéric.—Sanclus: Idem variós geroglífichs y 'l logogrifo.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

ab xaradas, epígramas, endavinallas y fins guisats per las cuineras.

Gran asurit per tots los gustos y totas las fortunas.

Dibuixos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formes distints y elegants, tamanyos de totas classes y preus baratissims, desde 2 rals fins á 18. Tot això ho trobarán en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj. 20. Vajin á veure 'ls y se convenceran que no exagerém.

VENTA AL POR MAYOR Y MENOR. Als corresponials s' otorgan grans rebaixas.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

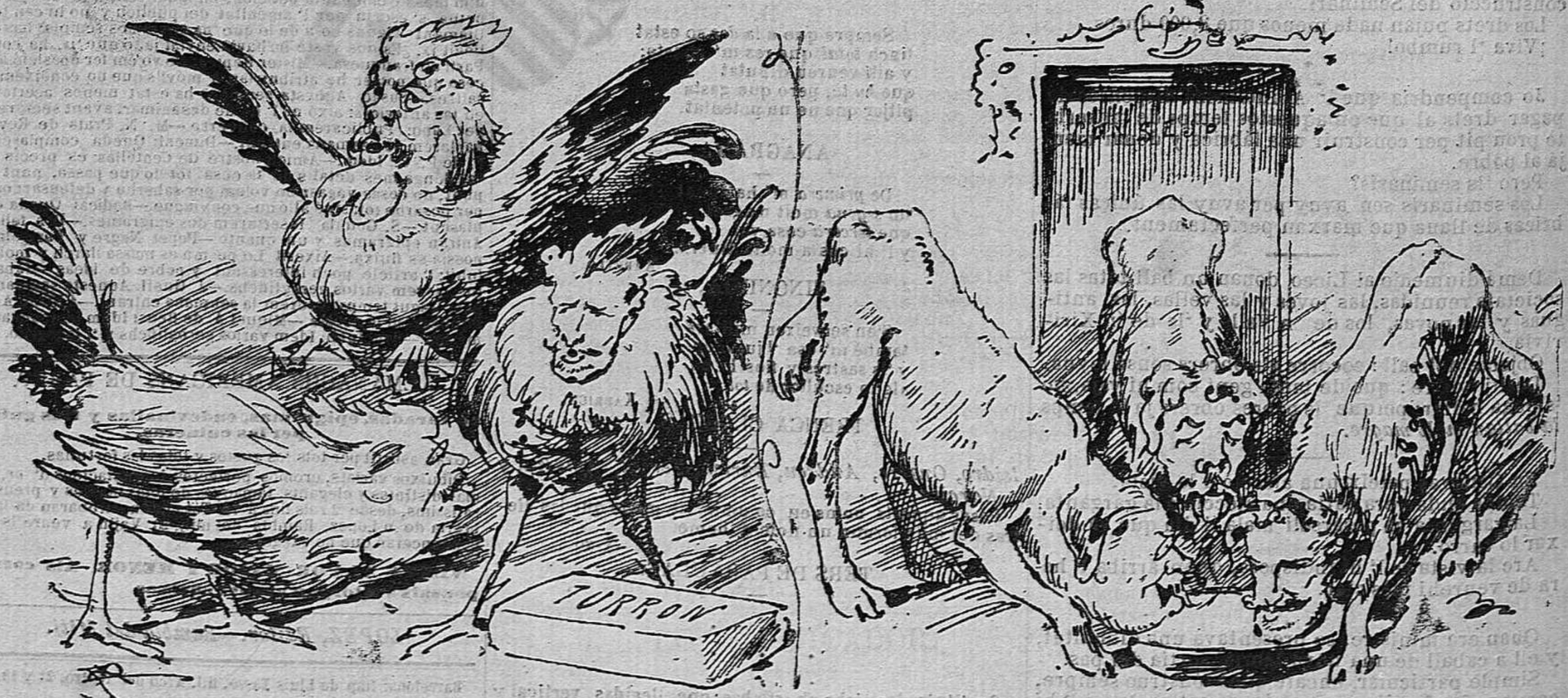
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LA SITUACIÓ.

Veyam, si per voler salvar cada hú 'l seu fardo, lo barco se 'n anirá á fons.

COSAS DE LA SENMANA.—La crisis.—Renyinas y amistats.

Tres galls en un galliner, may cantan bè.» (Refran popular.)

«Llops ab llops may se mossegan»

(Refran popular.)